

KOMMENTTI TARMO MALMBERGIN PUHEENVUORON

Professori Malmberg arvioi mielenkiintoisesti Helsingin Sanomien säätiön tilaamaa ja suurelta osin neljässä kuukaudessa toteutettua *Viestintätutkimuksen nykytila Suomessa* -selvitystä tieteenalan oppihistoriallisena tutkielmana.

Selvitys oli osa laajempaa projektia, jossa kartoitettiin seitsemässä maassa viime vuosina tehtyä, ennen kaikkea media-alaan liittyvää, tutkimusta. Mukana kartoituksessa olivat myös Malmbergin kommentissa mainitut Yhdysvallat ja Saksa. Suomen osuus asettuu osaksi projektin kokonaisuutta. Projektin painopiste oli kohdemaissa julkaistussa tutkimuksessa, mikä osaltaan vinouttaa Suomen raportissa analysoituja tutkimusjulkaisuja. Julkaisujen analyysi kertoo näin ollen erityisesti siitä, mitkä aiheet ovat pinnalla suomalaisessa media-alan koulutuksessa ja opinnäytteissä. Tavoitteena on joskus – mikäli aikaa löytyy – laajentaa analyysia suomalaisten tutkijoiden englanninkieliseen artikkelituotantoon ja vertailla, kuinka se suhteutuu opinnäytteiden ja muiden suomenkielisten julkaisujen painotuksiin.

Pääasiallisena lähteenä suurimmassa osassa maakohtaisia selvityksiä olivat media-alan tutkimuksen asiantuntijoiden haastattelut. Malmberg oli yksi Suomen osuudessa haastatelluista. Mukana oli myös monia akateemisen maailman ulkopuolella vaikuttavia asiantuntijoita. Haastattelut tukevat Malmbergin näkemystä siitä, että suomalainen mediatutkimuksen tila on oppihistoriallisesti epäselvä. Paljon on siten selvitettävää ja tutkittavaa suomalaisen mediatutkimuksen historiassa ja nykypäivässä. Aiheita ja näkökulmia riittää jopa useammille yliopistollisille tutkimusyksiköille – puhumattakaan yksittäisistä tutkijoista.

Viestintätutkimuksen nykytila -projekti:
<http://www.valt.helsinki.fi/blogs/crc/post-32.htm>